

at han ikke længere kan arbejde som Typograf og Kontorist og vanskelig kan erholde andet Erhverv. Han henvender sig derfor til Folketinget for ved dets Hjælp at faa Invalideunderstøttelse, da han forgæves har ansøgt Invalidebestyrelsen og Finansministeren derom, idet man ikke har kunnet anse ham for berettiget til Forsørgelse som Invalid.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.

26. Fra Chr. Kortegaard Christensen af Skovsted om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 5te November 1890 af Folketingsmanden for Thisted Amts 1ste Valgkreds, Bach).

Andrageren antager, at han er berettiget til Invalideforsørgelse i Henhold til Lov af 1ste Marts 1889, fordi den Svaghed, der i 26 Aar har holdt ham i Sengen eller paa en Stol tæt ved Sengen, efter hans Mening stammer fra Krigen's Strabadser, der to Gange bragte ham paa Lajarct. Fra Centralkomiteen har han 80 Kr. aarlig, og sit Op- hold har han hos sin 85aarige Moder, der er Aftægtskente. Da han paa flere Andragender har modtaget Afslag paa Grund af forstellige Oplysninger, der have været indhentede til Sagens Behandling, og ifølge hvilke der ikke kan tilstaa ham Invalideforsørgelse hverken efter den almindelige Invalidelov eller efter Loven af 1ste Marts 1889 § 5, andrager han om Tingets Bistand til at erholde en saadan.

Udvalget foreslaar Andragendet henvist til Finansministeren.

107. Fra 1825 Bøvere af Ringkøbing Amt om Tilbejbringelsen af et nyt Indløb til Ringkøbing Fjord. (Indbragt den 6te Februar 1891 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, Tutein).

Andragerne, dels Fiskere, dels Landmænd fra Egnen omkring Ringkøbing og Stadil Fjord bemærke, at de med Opmærksomhed have fulgt Forhandlingerne paa Rigsdagen angaaende Gennemstæringen af Klitten mellem Ringkøbing Fjord og Vesterhavet, da Resultatet deraf vil have en stor Betydning for Egnen, særlig iøjnesaldende for Fiskeriet, dog ogsaa for Landbruget. De tolke derfor deres Trang til en snarlig Afgørelse af Spørgsmaalet. Idet de fremhæve, at Gennemstæringens Punkt II er den, som bedst er i Stand til at samle Egnens Besøtning, udtale de, at saafremt Regering og Rigsdag ikke maatte finde sig besøjet til at anlægge et sikret Udløb, da er det deres Bøn, at en simpel Gennemstæring snarest mulig maa blive udført. Med Hensyn til en løs Gennemstæring finde de Anledning til følgende Bemærkninger: Naar Forholdene i Nymindegabs Udløb føres tilbage til det, de vare for ca. 40 Aar siden, vil Tilstanden baade for Fiskeri og Landbrug utvivlsomt blive ret taalelig. Hvad der fordres for, at dette kan ske, er, at det gamle Løb stoppes, og Sandrevlen ved den faataldte Normandskrog gennemstæres, samt at den faataldte Gøbdæmning aabnes for Udstrom fra Ringkøbing Fjord, hvilket forhaabentlig uden Vanskelighed kan ordnes. Før denne Dæmnings Opsørelse havde Ringkøbing Fjord 2 Forbindelsesveje med Nymindegabstrømmen, og dette bevirkede, at baade Vandførelsen i Fjorden foregik hurtigere, og Strømmen havde tilstrækkelig Styrke til at holde Udløbet frit for Sanddannelser; Udløbet holdt sig derfor ogsaa i en Del Aar paa samme Sted og tillige saa dybt, at det aarlig passeredes af mange mindre Koffardskibe. En Tilbagevenden til disse Forhold vil efter Vandbygningsdirektørens billigste Overflag kunne naas for 58,000 Kroner, og de nære slet ingen Tvivl om, at en saadan Foranstaltning vil være heldbringende for Egnen; tillige forekommer det dem, at de have et billigt Krav paa en saadan Gaandsrækning fra Statens Side, da den af sin Domane, Tipperne, der er beliggende i Nærheden af Nymindegabs Udløb, har indvundet adskillige 100,000 Kroner, og Domænen's Fremkomst utvivlsomt har været meget medvirkende til de flette Forhold, hvorunder de nu befinde sig. Desuden vil en livligere Forbindelse mellem Hav og Fjord udøve en gavnlig Indflydelse paa Domænen's Agroder baade i Mængde og Godhed.